



Ræven Line lytter med, mens Helene Kvint holder kaffeslabberas med Ebba på 96 og Niels på »bare« 79 år.

## Minderne har man da lov at have

Af [Trine Munk-Petersen](#) og [Jonas Skovbjerg Fogh](#) 3. januar 2015, 20:00

**Mange af beboerne på plejehjemmet Nybodergården er demente og har svært ved at huske fra i går til i dag. Men når performancegruppen CoreAct rykker ind med deres rullende dagligstue, fyldt med mahognimøbler og gammelt nips, vælder minderne og historierne frem.**

Nybodergården er et stort moderne plejehjem, lyst og funktionelt indrettet, med højt til loftet i den store aula, ovenlys og praktiske institutionsmøbler. Her er god plads til at komme omkring med en rollator og let at gøre rent, men måske en smule anonymt – stedet emmer ikke just af hjemlig hygge.

Men hvad sker der så lige her? Midt i alt det sterile har en lille tidslomme fra gamle dage klemt sig ind. Med blomstret tapet, håndbroderede skilderier og klokkestreng på væggen, lampeskærm med frynser, fine mahognimøbler med pyntepuder i sofaen, lysedug, strikkehøj og en skål med småkager på sofabordet, hyggemusik i den gamle radio og en velsignelse af nips overalt.

Det er performanceduoen CoreAct i skikkelse af Anika Barkan og Helene Kvint, der er rykket ind med deres koncept »Det rullende rum«, der skal sætte gang i minderne og lokke de personlige historier frem hos plejehjemmets beboere.

Siden 2006 har Anika Barkan og Helene Kvint gjort den personlige historie til deres kunstneriske særkende, senest vakte de opsigt med forestillingen »Heidi – en rejse til helvede med Simon Spies«, som var baseret på Annika Barkans erindring om søsteren Heidis skæbne som én af rejsekongens »morgenbolledamer«.

Med projektet »Det rullende rum« indsamler de ved hjælp af mobile scenografier og det, de kalder »den positive forstyrrelse« i hverdagen, personlige fortællinger fra mennesker. Efterfølgende bearbejder de materialet og dramatiserer det til et kunstnerisk produkt – det være sig et manuskript, en lydmontage eller en egentlig forestilling.

De seneste to år har Anika Barkan og Helene Kvint besøgt en række københavnske plejehjem med deres rullende dagligstue, og de dramatiserede fortællinger, der er kommet ud af mødet med de ældre beboere, har bl.a. kunnet opleves i den levende installation »Mit rum«, som har været udstillet på flere biblioteker.



En god kop kaffe og nybagte brunkager skal nok få snakken i gang.

Nu er de så tilbage på Nybodergården, hvor det hele begyndte for to år siden. Og selv om mange af plejehjemmets beboere har svært ved at huske fra i går til i dag, vækker synet af den hyggelige dagligstue og dens »beboere« tydeligvis minder.

»Nææh, se hvem der kommer dér,« lyder det begejstret fra 79-årige Niels ved synet af de to kvinder, til lejligheden iført klassiske fruekjoler, pynteforklæder og med frisurer, der leder tanken hen på de tidlige 1950ere.

Han er én af Nybodergårdens frokostgæster og husker godt »Det rullende rum«s besøg fra for to år siden. Han bliver bænket ved det lille bord i installationens »køkken« og får skænket

kaffe i en fin hvid porcelænskop med guldkant. Helene Kvint slår sig ned over for ham og går i gang med at skære brunkagedej, mens de sludrer hyggeligt.

## Gamle minder myldrer frem

I sofaen har Anika Barkan fået selskab af Åse og prøver at gøre hende interesseret i det røde strikkehøj. Men Åse er tydeligvis mere optaget af det fint udskårne kukur på væggen:

»Måske har jeg også haft sådan et engang, der hvor jeg boede. Men så blev det for gammelt, jeg tror nok, jeg har fået et anden, men det var vist grønt,« siger hun.

Mens Anika og Helene hygger om deres gæster, går en ræv stilfærdigt rundt i stuen. Det er Line Svendsen iført fin sort kjole og en stor naturtro rævemaske, der er i færd med at hænge julepynt op og stikke nelliker i juleappelsiner.

»Dyr er en vigtig del af projektet, nogle gange er det en ræv, andre gange en hjort,« siger Anika Barkan. »Det lægger et lag af avantgarde ind i rummet og signalerer på en måde, at her er alt tilladt. Dyr giver tryghed, og netop fordi mange af beboerne er demente, er det vigtigt at skabe en tryk stemning, hvor det ikke gør noget, at man pludselig har svært ved at huske, at et glas hedder et glas. Faktisk har rigtig mange af de ældre haft stor glæde af at snakke med ræven eller hjorten.« For plejehjemsleder Mette Terkelsen er der ikke tvivl om, at besøget af den rullende dagligstue har været en stor og god oplevelse for beboerne.

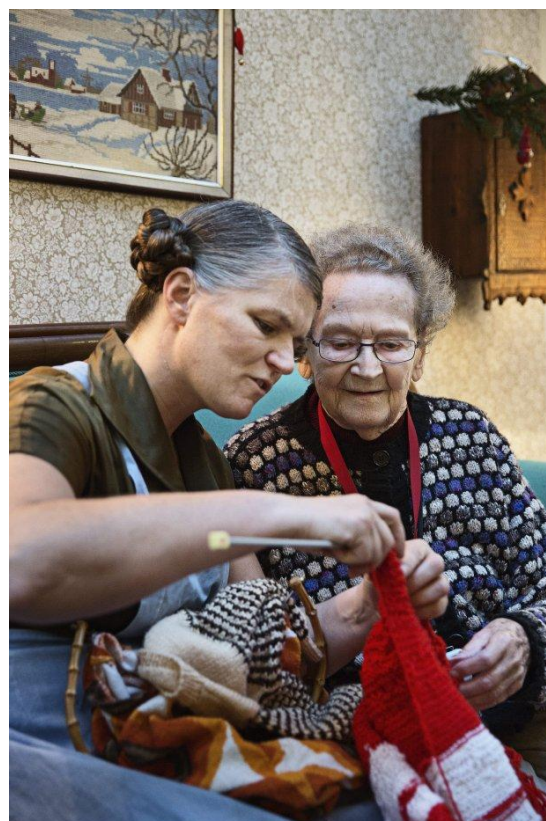


Ræven Line går til hånd, mens Helene Kvint og 79-årige Niels får en kop kaffe og en sludder i »Det rullende rum«s fine lille køkken.

»Måden, rummet er indrettet på, vækker masser af genkendelse, og det, at man har mulighed for at sætte sig ned og snakke om julen og andre traditioner, har stor betydning,« siger hun. »Det gælder også for de demente. Selv om demente måske kun registrerer ting i det øjeblik, de sker, og hurtigt glemmer dem igen, så kan man ikke tage følelsen af at have haft en god oplevelse fra dem. Alene det at få lov til at være »gæst« betyder rigtig meget for mange ældre.«

Hun så gerne, at »Det rullende rum« kom på besøg noget oftere, men det rækker økonomien ikke til.

»Men vi er blevet inspireret til at skabe vores eget rullende værksted, hvor vi kan skabe forskellige situationer – vi kan måske ikke bidrage med det samme, som skuespillerne kan, men så kan vi noget andet,« siger hun.



Fine lyseduge, en god kop kaffe og en Berlinger fra 1943 skal nok få minderne til at vælte frem / En ret og to vrang – Anika Barkan og 97-årige Birthe udveksler strikkeerfaringer.



Annika Barkan og Helene Kvint&nbsp;besøger ældre på plejehjemmet Nybodergården, lytter til deres historier og genfortæller dem til pårørende og andre interesserede.



En ræv på hovedet og en ræv bag øret – ræven Line, Anika og Åse på 81 år julehygger i »Det rullende rum« på Nybodergården.



Ræven Line går til hænde, mens Helene Kvint og 79-årige Niels får en kop kaffe og en sludder i »Det rullende rum«s fine lille køkken.